

NEWSLETTER PRAWNY 06/2015

NARUSZENIE ZAKAZU KONKURENCJI PRZEZ PRACOWNIKA W PRZYPADKU BRAKU OSOBNEJ UMOWY

Wyrok Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II 158/14

Sąd najwyższy po raz kolejny potwierdził ustalone w linii orzeczniczej stanowisko, że aby w trybie dyscyplinarnym zwolnić pracownika z powodu naruszenia zakazu konkurencji w stosunku do pracodawcy, z którym nie wiązała go osobna umowa o zakazie konkurencji, możliwe jest jedynie w wyjątkowych sytuacjach. Konieczne jest udowodnienie, że działalność konkurencyjna pracownika naruszyła żywotne interesy pracodawcy.

Sąd Najwyższy wskazał również, że już w wypowiedzeniu umowy o pracę (zwolnienie dyscyplinarne) należy wskazać konkretne sytuacje i zarzuty kierowane pod adresem pracownika. W tym kontekście niewystarczającym jest wskazanie w sposób ogólny, że pracownik naruszył zakaz wykonywania działalności konkurencyjnej i tym samym naruszył nakaz dbania o dobro zakładu pracy, chronienia jego mienia oraz zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, a który nakaz został wyrażony w art. 100§ 2 pk. 4 kodeksu pracy.

PODATEK OD ODSETEK

Odsetek za pożyczkę zwróconą po terminie należy uiścić podatek dochodowy.

Interpretacja została wydana na kanwie następującego stanu faktycznego: podatnik pożyczył kuzynowi pieniądze. Mimo nieoprocentowania pożyczki kuzyn nie zwrócił pieniędzy w terminie i dopiero egzekucja komornicza pozwoliła na odzyskanie przez pożyczkodawcę pożyczonej kwoty. Odzyskana kwota obejmowała narostę przez lata procesu i egzekucji komorniczej odsetki.

Podatnik uważał, że całość wyegzekwowanej kwoty ma charakter zwrotny i tym samym nie stanowi dochodu. Na odmiennym stanowisku stanął Dyrektor Łódzkiego Urzędu Skarbowego, który stwierdził, że nie trzeba płacić podatku od kwoty kapitału głównego pożyczki, jednakże odsetki stanowią dochód podatnika, gdyż są świadczeniem ubocznym niezwiązanym z głównym roszczeniem i z tego powodu podatnik zobowiązany jest do zapłacenia z tego tytułu daniny. Dyrektor Urzędu Skarbowego zauważył nadto, że nie są one również wymienione w art. 21 ust. 1 pkt. 95 ustawy o PIT, w którym wymienione są jedynie odsetki z tytułu spóźnionej wypłaty wynagrodzenia i innych świadczeń za pracę.

OBOWIĄZEK ZAPŁATY A BRAK FAKTURY.

Nieotrzymanie faktury nie sanuje braku zapłaty

Kontrahent zobowiązany jest do uiszczenia należności za usługę/towar nawet mimo nieotrzymania stosownej faktury – tak orzekł Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z 25 maja 2015 r. – wynika to z zasady lojalności między kontrahentami.

Powyższy wyrok zapadł na kanwie następującej sytuacji: spółki łączyła umowa o świadczenie usług a także umowa najmu. Po okresie regulowania należności, najemca przestał wywiązywać się ze swoich zobowiązań umownych. Wskutek tego wynajmujący zaprzestał świadczeń. Doszło do procesu, w toku którego okazało się, że najemca wyprowadził się z najmowanego lokalu i nie poinformował o tym wynajmującego. Wynajmujący był nadto upoważniony do wystawiania faktur VAT bez podpisu najemcy. Faktury były wystawiane i wysyłane na adres wynajmowanego lokalu.

Sąd Okręgowy w Łodzi uznał, że nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko najemcy-pozwanego, zgodnie z którym wynajmujący nie wykazał, że poprawnie świadczył na jego rzecz usługi, a nadto brak faktury uniemożliwił mu regulowanie ewentualnych należności. Sąd uznał, że strony złączone umową winne są do wzajemnej lojalności z której wyprowadzić można między innymi obowiązek informowania kontrahenta o wszelkich nieprawidłowościach. W zaistniałej sytuacji najemca winien był poinformować o nieotrzymywaniu faktur. Nadto powinien on poinformować kontrahenta o zmianie adresu korespondencyjnego. Co do zarzutu niepoprawności względnie braku świadczenia przez wynajmującego – Sąd uznał, że taka argumentacja nie znajduje poparcia w praktyce gospodarczej – w takiej sytuacji najemca winien wszcząć procedurę reklamacyjną, a zgłoszenie zarzutu dotyczącego wykonania usług dopiero w toku procesu w ww. okolicznościach nie zasługuje za uwzględnienie.

Wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 25 maja 2015 r., sygn. akt X GC 831/14

PROWIZJA CZY ODSETKI – KOSZTY PODATKOWE

Odsetki w przeciwieństwie do prowizji stanowią koszt podatkowy pożyczki.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia, czy dany wydatek stanowi koszt podatkowy są art. 15 ust. 1 i 16 ust. 1 pkt 10, 11 i 12 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (CIT). Nawiązując do tych przepisów spółka zo.o. wystąpiła o interpretację podatkową w następującej sytuacji:

Spółka zaciągnęła pożyczkę inwestycyjną. Wynagrodzenie dla pożyczkodawcy zostało ukształtowane w następujący sposób: odsetki kapitałowe oraz udział w osiągniętym przez pożyczkobiorcę zysku. Umowa pożyczki przewidywała również liczne uprawnienia kontrolne nad przebiegiem realizacji projektu inwestycyjnego. Spółka stała na stanowisku, że koszt podatkowy stanowią nie tylko odsetki lecz również udział w zysku a określając go jako „odsetki uczestniczące”.

WITKOWSKI, CABAŁA & PARTNERS SP.K.

KANCELARIA ADWOKATÓW I RADCÓW PRAWNYCH

Spółka twierdziła odsetki techniczne to de facto to tylko techniczny sposób kalkulacji wysokości tych odsetek, który został oparty o mechanizm ewentualnego zysku na projekcie deweloperskim. Organ podatkowy twierdził zaś, że kosztem podatkowym będą tylko odsetki kapitałowe. Sprawa trafiła do Wojewódzkiego a następnie do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Po ponownym rozpoznaniu sprawy NSA potwierdził prawidłowość interpretacji WSA i zarazem organu podatkowego

W uzasadnieniu WSA stwierdził w szczególności, że do rozstrzygnięcia sprawy należy ustalić, czy wynagrodzenie obejmujące "odsetki uczestniczące" wypłacane pożyczkodawcy z tytułu udzielonej pożyczki ustalone jako udział w zysku należy rozumieć jako odsetki. Następnie WSA wskazał, że choć brak jest definicji legalnej odsetek, to orzecznictwo taką definicję wypracowało. Można zatem przytoczyć taką definicję zawartą w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 1991 r. (III CZP 21/91, OSNC 1991, nr 10-12, poz. 121):

"odsetki stanowią wynagrodzenie za używanie cudzych pieniędzy lub innych rzeczy zamiennych, płatne z reguły w rzeczach zamiennych tego samego rodzaju co dług główny, w stosunku do jego wysokości i czasu trwania używania".

Odsetki muszą być obliczane za pomocą stopy procentowej i w stosunku do kapitału. Wynagrodzenie za udostępnienie pieniądza w formie uzależnionej od zysku albo obrotu powoduje, że nie może ono zostać uznane za odsetki. Odsetki muszą dać się obliczyć poprzez proste pomnożenie stopy procentowej przez kwotę kapitału, bez uwzględniania żadnych dodatkowych okoliczności.

WSA a za nim NSA wskazały nadto, że tak umówione wynagrodzenie nie zostały poniesione w celu osiągnięcia przychodu podatkowego lub zachowania albo zabezpieczenia ich źródła, co jest niezbędnym warunkiem uznania, że dany wydatek stanowi koszt podatkowy, albowiem z przedstawionego przez spółkę stanu faktycznego wynika, że wynagrodzenie będzie wypłacane niezależnie od wielkości uzyskanych od niego środków finansowych. WSA podsumowując konstatuje: „w kontekście powyższego zdaniem Sądu wydatki te są ponoszone w celu zapewnienia potencjalnej możliwości uzyskania finansowania, natomiast ani bezpośrednio, ani pośrednio nie służą celowi, jakim jest osiągnięcie przychodu podatkowego bowiem wynagrodzenie z tytułu udzielonej pożyczki nie jest uzależnione od kapitału udzielonego Spółce ale od jej zysku”.

*Nadzór merytoryczny: Tomasz Cabała – radca prawny, Radosław Witkowski – adwokat
Newsletter otrzymują głównie klienci Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych Witkowski,
Cabała & Partners sp. k. Newsletter opracowano na podstawie Gazety Prawnej a także
zbioru – najważniejsze orzecznictwo z dnia 24.04.2014 r.*

Treści newslettera nie należy traktować jako formy doradztwa prawnego.

